

ZOOM

NR 3/2018

Magazine

HALLOWEEN

Lifestyle

Eveniment

Balul Bobocilor 2017:

Experiențe

De vorbă cu Miss Boboc

Opinii

A devenit **cool**
sa fii **agresiv** ?

Călătorie empirică

Literar & Artistic

SE ZICE CĂ
TOTUL E ÎN NOASTRE
DAR MÂINILE
NOASTRE
ÎN MÂINILE
CUI SUNT?

Flashback

Eroina

din Nucșoara

Performanță

Proiectele

ERASMUS PLUS

- un succes

CUPRINS

ZOOM Reflectii

04 Stupul

ZOOM Editorial

05 Excelsior!

ZOOM Performanță

06 Proiectele ERASMUS PLUS - un succes

ZOOM Reflectii

10 Cugetările lui Tony

ZOOM Literar&Artistic

12 Timpul

ZOOM Opinii

13 A devenit cool... să fii agresiv?

ZOOM Flashback

14 Eroina din Nucșoara

ZOOM Literar&Artistic

17 Un soldat și o scrisoare
Maturitate și copil

ZOOM Lifestyle

18 Halloween

CUPRINS

ZOOM Interviu

20 O echipă cool

ZOOM Inițiativă

23 O strângere de mână, un pas înainte

ZOOM Literar&Artistic

24 Călătorie empirică

ZOOM Lifestyle

26 Moda și vremurile

ZOOM Eveniment

29 Balul Bobocilor 2017 - experiențe

Curios Info ZOOM

33 Curiozități din lumea toată... Ești curios?

Z O O M
Magazine

STUPUL

Suntem ca un stup de albine. Lucrăm ... din zi până-n noapte pentru ca "produsul" nostru să fie cât mai "dulce".

Lucrăm deopotrivă ... părinții, profesorii și toți ceilalți din școală alături de copii, mai mari..., mai mici..., de fapt, toți tineri în devenire. Totul pentru ca visurile noastre să se împlinească.

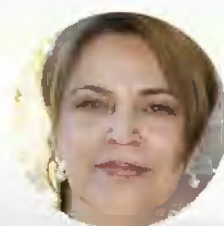
Și pentru ca odată, cândva, cineva să ne oprească pe stradă, să ne spună cine este, să ne mulțumească, iar nouă să ne tresalte inima de fericire și să fim în stare de cel mai larg zâmbet pe o față marcată de preocupări, frământări, griji ... ale noastre și ale lor!

Aceștia suntem NOI! Oameni care modelăm OAMENI, ancorați în realitatea de azi, cu toate trăirile, aspirațiile, speranțele, bucuriile și nebunia unor căutări continue.

Cum știm că am reușit? Ce anume ne validează? Pot fi și descoperirile noastre citind ceea ce ei aștern pe hârtie! Își dezvăluie talentele,

hobby-urile... în muzici și culori...Iar revista noastră vorbește despre cine încercăm să fim, dincolo de etichete, de aparențe, de lumini și umbre.

Cunoașterea propriei persoane și mai ales a altora necesită multe sacrificii, renunțări, dăruire, dar merită tot efortul. Nu există un cod care să asigure reușita, dar cu siguranță totul începe cu interesul pentru educație, în toate formele ei. Chiar dacă uneori impresia este că suntem la o răscruce de vânturi, sumedenia de preocupări, "zumzetul" continuu, oferă sens. Un pumn de oameni, scuturați de întrebări și gânduri, încercăm să hrănim spiritul viu, spiritul tânăr.

Autor
Director, **PROF. ING. MIHAELA
GABRIELA IONESCU**

„ZOOM Magazine” a ajuns în 2018! Născută în 2013, revista era un parteneriat cu alt liceu, însă adoptând un nou nume și purtând doar amprenta Colegiului Tehnic „Petru Maior”, „ZOOM Magazine” a îmbrăcat haine noi de sărbătoare și a renăscut! Aceasta este mândrul vlăstar al liceului nostru și al unui colectiv divers, format atât din elevi dornici de exprimare și provocări de tot soiul, de satisfacții și recunoaștere, cât și din profesori ce ne-au fost alături la fiecare pas, ne-au îndrumat și susținut, punând pe hârtie, de asemenea, câte un strop din experiența lor acumulată.

Revista noastră este un mozaic ce îmbină rubrici diverse și surprinzătoare, stiluri contradictorii, opinii nebănuite și subiecte inopinate. Am făcut poze, am scris poezii și proză, am desenat sau pictat, v-am oferit frecvențe de gusturi și idei, v-am expus concepte sincere și neașteptate, am încercat să dăm și mai puțin să luăm! Am scris până acum despre lifestyle, spiritualitate, performanțe și interviuri, împletind totul cu reflecții, curiozități, păreri, literatură și artă, însă, țineți-vă bine, pentru că nici nu vă imaginați câte v-am mai pregătit!

Redactor șef
ELENA-IOSEFINA DOBRE
CLASA A XI-A B

Poate vă întrebați unde au dus toate acestea? Am câștigat cu primele două numere publicate Premiul II la concursul „Reviste Școlare” organizat de ISMB, iar apoi, cu ultimele două numere, am revendicat Premiul I al aceluiași concurs! Ce vreau să vă spun? Că munca noastră a fost încununată și recunoscută de juriu specializate în publicistică. Da, chiar suntem mândri de reușitele noastre! „ZOOM Magazine” se regăsește atât sub formă palpabilă de revistă, cât și în mediul online, pe site-ul www.didactic.ro, accesând categoria Comunitate > Reviste școlare > București.

De asemenea, trebuie să știți că porțile revistei sunt veșnic deschise oricui este interesat și suntem chiar nerăbdători să înmulțim numărul colegilor din colectivul de redacție! Așa că nu mai stați pe gânduri și puneți-vă pe creat! Vă așteptăm cu entuziasm și brațele deschise pe adresa redactiarevistei@gmail.com, unde ne puteți trimite în atașament tot ceea ce vi se pare interesant, de la visuri, idei ori gânduri până la sentimente și trăiri, câte-n lună și în stele... tot ceea ce vă doriți să împărtășiți cu restul lumii!

În încheiere, aș vrea să mulțumim din suflet și să adresăm sincere felicitări celor care s-au implicat sub orice formă la înfăptuirea revistei! Este revista voastră, a noastră, a tuturor – nu există tu, eu, el sau ea, ci NOI!

Proiectele ERASMUS PLUS

- un succes

Proiectele și programele europene au devenit în ultimii ani o modalitate foarte interesantă și utilă pentru cadrele didactice și elevi de a-și continua și dezvolta formarea continuă într-un cadru modern, inspirat din bunele practici ale altor țări europene.

ERASMUS, lansat în anul 1987 de Uniunea Europeană, inclus apoi în programul Socrates, este un program european privind schimburile de elevi și studenți, care oferă numeroase oportunități de învățare și dezvoltare elevilor,

studenților și profesorilor.

Am participat ca profesor coordonator în 2015 și 2016 la două proiecte de mobilitate pentru elevi în Polonia, în cadrul Programului Erasmus Plus. Am ales 5, respectiv 6 elevi din clasele la care predau, elevi care stăpânesc bine limba engleză, încercând ca ei să fie caractere diferite, dar care să se integreze destul de rapid în grup. Elevii au fost foarte apreciați de către toți participanții la proiecte, ei fiind punctuali, buni vorbitori de limba engleză și dornici să se implice în toate activitățile organizate.

Colegiul Tehnic „Petru Maior” a fost invitat ca partener în cadrul acestor proiecte de către organizația Centrum Edukacji ProHarmonia, Kielce, un ONG care scrie și derulează proiecte educaționale în Polonia, condus de doamna Katarzyna Lipska.

Primul proiect, cel din septembrie 2015, s-a intitulat „SEE: ME !” și a vizat elevi și studenți din categoria de vârstă 15-25 de ani, având drept tematică drepturile omului, descoperirea și încercarea de a combate prejudecățile specifice fiecărei țări participante. La acest proiect au participat grupuri de câte 5 elevi și studenți, coordonați de câte un profesor din Polonia, România, Italia, Turcia, Macedonia și Portugalia. Proiectul a avut ca loc de desfășurare stațiunea montană Zakopane, din sudul Poloniei, o zonă extraordinar de frumoasă, cu oameni foarte primitivi și condiții de cazare și masă foarte bune.

Obiectivele proiectului au fost:

- să ajute elevii și studenții să beneficieze educațional, lingvistic și cultural de o experiență de educație informală într-o altă țară europeană;
- să promoveze respectarea drepturilor omului în cadrul Uniunii Europene;
- să-i facă pe elevii și studenții participanți conștienți de existența prejudecăților în țările lor și în alte țări europene, iar prin discuții, studii de caz și teatru, să-și exprime dorința de a depăși aceste prejudecăți și de a promova relații mai bune între tinerii din țări diferite dar cu aceleași preocupări;
- să promoveze cooperarea între instituții și îmbogățirea mediului educațional al instituțiilor gazdă.

Produsul final al proiectului a fost realizarea și prezentarea unei piese de teatru-pantomimă pe tema prezentată mai sus, în piața orașului Zakopane.

Timp de 7 zile, elevii și studenții, împreună cu profesorii coordonatori, sub îndrumarea unei actrițe și a unei regizoare poloneze, Monika și Agneska Sochanska, au participat la diverse ateliere, discuții, jocuri, iar în penultima zi au prezentat piesa de teatru în fața turiștilor din piața orașului Zakopane, înregistrând un real succes.

Inițial, aceste activități nu au părut foarte accesibile elevilor și studenților neprofesioniști,

Însă cu ajutorul celor două doamne, au reușit să-și joace foarte bine rolurile primite. Drept premiu, gazdele ne-au oferit o excursie de o zi în frumosul oraș Cracovia, fosta capitală a Poloniei.

Cel de-al doilea proiect, denumit "EXPRESS YOURSELF!", s-a desfășurat în perioada 1-9 septembrie 2016 în orașul Kielce- Nowiny, Polonia și a avut ca tematică dezvoltarea personală și îmbunătățirea abilităților de comunicare ale elevilor. De această dată, au fost invitate cinci țări: Polonia, România, Macedonia, Turcia și Portugalia, însă, din cauza evenimentelor recente din Turcia, grupul de elevi turci nu a mai putut participa la proiect. Grupurile au fost formate din câte 6 elevi cu vârste cuprinse între

16 și 18 ani și un profesor coordonator. S-a preferat ca toți participanții să fie elevi, pentru ca ei să poată avea mai multe oportunități de dezvoltare personală și comunicare, fiind de vârste apropiate și încă în formare.

În cele 7 zile la Kielce, elevii au participat la diverse activități precum workshop-uri, în care au discutat sau au realizat materiale, chestionare, desene, postere, însă au fost organizate și mai multe activități în aer liber, la piscină, în orașul Kielce, unde au fost vizitate Academia economică, un muzeu de geologie, o peșteră și un parc de distracții.

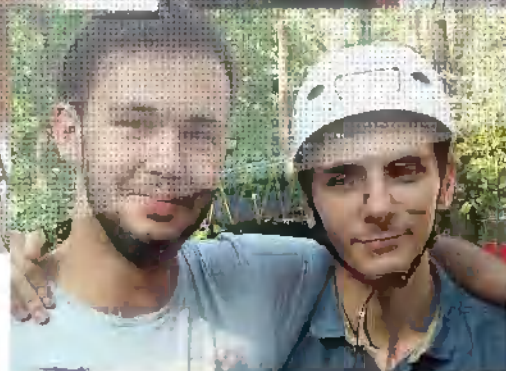

De asemenea, elevii au participat zilnic la ședințe foto în grup sau individual, produsul final al proiectului fiind un calendar cu fotografii cu elevii, fiecare lună având o anumită tematică și un citat ales de elevii născuți în luna respectivă. Elevii au considerat și acest proiect ca fiind un real succes, admitând că au învățat multe lucruri noi și interesante, au legat prietenii și au vizitat o regiune foarte frumoasă a Poloniei, cu oameni primitori, având totodată posibilitatea de a vedea cum se comportă elevii unui gimnaziu la școală, grupul fiind cazat într-un campus școlar.

Consider că și pentru mine, ca profesor cu experiență, care a mai participat la proiecte europene, aceste proiecte au fost foarte utile și interesante, făcându-mă să-mi doresc să scriu și eu astfel de proiecte pentru tineri.

Autor
Director adjunct
PROF. EUGENIA TRICĂ- MITICI

CUGETĂRILE LU I TONY

Imaginați-vă...

Un liceu în care toți au pix. Un liceu în care fiecare este cunoscut pentru cine este, nu pentru cine pretinde că poate fi. Un liceu în care profesorii predau bine pentru că noi fi lăsăm să își facă orele cum se cuvine. Un liceu din care toți să ieșim ce ne propunem, ce ne dorim, ce trebuie. Se poate! Doar dacă ne dăm interesul. Doar dacă vrem și lăsăm să se vadă că ne pasă! Pentru că dacă voi chiar spuneți că vă pasă de propria persoană, dați-vă interesul și străduiți-vă să reușiți! Doar în felul acesta veți atinge succesul!

Ce ascunzi în tine?
Ce ascunzi de mine?
Un gând
O trăire
Dar până când...
Un zâmbet mai ai?
Doar unul să-mi dai
Să îl am azi
Să îl am mâine
Să îl am până vii la mine
Și când vii, să îți dau și eu
Iar când îți dau, să te gândești
Poate vei vrea să-mi povestești
Ce ascunzi în tine
Ce ascunzi de mine.

M-am tot gândit...

Cum ar fi să facem o schimbare pe aici?

Știu că oamenii sunt speriați de schimbare, dar nu trebuie decât să se gândească foarte bine ce pot face în privința a tot ce se întâmplă în lumea în care trăiesc.

Toți spunem că viața e dură. Că peste tot este durere și ne înconjoară o tristețe imensă. Schimbarea mea va fi că, indiferent cât de mult dramatizați, eu nu voi mai participa la asta. Am trecut prin nopți plânse, ignoranță și vorbe spuse de suflete orbite de invidie și ură. Nu mi-a plăcut. Pur și simplu nu vreau să trăiesc în așa ceva. Și vreau ca nici voi să nu o faceți! Puteți trece peste orice, nimic nu este atât de complicat pe cât pare, vă jur! Nu vă trebuie atenția nimănui. Dacă vă simțiți bine cu propria persoană, toți vor dori să fie în compania voastră!

Invidioșii vor critica, înțelepții vor aprecia.

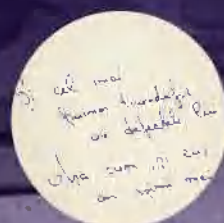
Viața este mult prea scurtă pentru a trăi regrete.

Cel mai simplu ar fi să facem tot ce ne propunem.

Fără ezitări și fără întrebări stupide.

Ne gândim de trei ori înainte și nu acționăm niciodată la nervi.

Facem totul cu zâmbetul pe buze, nimic nu este întâmplător!

Redactor și fotoreporter
TONY GHEORGHIU
CLASA A XI-A C

TIMPUL

Timpule, unde te-ai dus? Parcă mai ieri era vară și mă plimbam pe străzi, ascultând muzică. M-ai îmbătrânit cu un an. Mi-am umplut mintea cu amintiri frumoase de care nu m-am bucurat. Asta vrei să mă înveți? Că nu mă bucur de clipe? Nu am învățat asta și nici nu cred că o voi face.

Treci atât de repede pe lângă mine! Mă las orbită și spun că abia aștept anumite clipe, dar nu mă bucur de prezent. De ce nu mă înveți minte? Spune-mi, timpule! Am nevoie de răspuns. Poate fac ceva, poate îndrept totul. Așa îmi vei da înapoi ceea ce am pierdut. Îmi lipsesc multe momente. Le-ai luat fără să clipești și m-ai lăsat pustie, privind în gol. Nu mai am șanse să le recuperez, ci doar să le re trăiesc în amintiri. Am muzica. Ea trimite scene și le derulează.

Timpule, de ce ești așa crud? De ce nu ierți pe nimeni? De ce uneori treci ca fulgerul, alteori, precum melcul?

Vreau să învăț arta de a mă bucura de tine. Cei care o stăpânesc au invidia mea. Totuși, dacă ei pot, atunci pot și eu.

Mă uit la calendar. Încă sunt surprinsă de puterea pe care o ai. Astăzi este o zi, trece, vine ziua de mâine, tot așa. Trec zile, trec săptămâni, apoi luni, ani. Se vor petrece atâtea. Eu mă voi pierde în tine, timpule. Mai bine ia-mă de acum. Ești nemilos și nu mai pot. Sunt slabă în fața ta. Toți suntem slabi în fața ta. Ne iei bucăți din suflet, nu totul deodată.

Treci, timpule, eu mă maturizez și învăț să te accept. Îmi iei din suflet, însă nu o să-mi mai pese. Voi avea alte lucruri de făcut. Rămâi cu bine, dragă timp. O să ne mai vedem.

Autor
IOANA MATEESCU
CLASA A X-A B

A devenit COOL să fii

agresiv?

Asistăm astăzi la o creștere îngrijorătoare a fenomenului violenței în societate, școli.

Agresivitatea verbală sau fizică este, din punct de vedere psihologic, o trăsătură de caracter pe care o avem fiecare dintre noi, în stare latentă sau manifestă. Paradoxal poate, latura pozitivă a agresivității se poate manifesta prin asumarea unor roluri constructive în situații problematice. Astfel, agresivitatea este dublată de curaj, voință, perseverență în atingerea unor scopuri. Din păcate, agresivitatea pozitivă este "umbrită" de cea negativă care tinde să câștige din ce în ce mai mult teren, mai ales în școli.

Este chiar la modă să-ți impui punctul de vedere violent, uzând de un limbaj vulgar și gesturi uneori obscene. Ceea ce nu înțeleg mulți elevi și ceea ce încercăm noi, profesorii, să explicăm este faptul că agresivitatea manifestă, violența, nu caracterizează un om puternic și nici nu îți conferă superioritate față de ceilalți,

dimpotrivă, este un semn clar de slăbiciune și frustrare. Pentru noi, profesorii, care avem menirea de a forma caractere, de a transmite informații utile orientării profesionale, devine în ultimul timp, o muncă de Sisif rezolvarea unor conflicte care degenerază în comportamente agresive. Cert este că nu vom renunța, cel puțin la atenuarea, reducerea acestor fenomene și sunt sigură că, dacă vom colabora mai mult cu părinții, cu autoritățile, vom avea câștig de cauză.

Autor

PROF. MARGARETA BALAS

Eroina din Nucșoara

Elisabeta Rizea a fost și va rămâne o eroină a luptei anticomuniste din România.

Eu sunt mândru că Elisabeta Rizea a fost stră-stră bunica mea. Din spusele părinților, ea mă iubea foarte mult.

Aveam un an când a plecat dintre noi. Stră-stră bunica mea s-a născut în Domnești, județul Argeș, pe dată de 28 iunie 1912. Ea a fost nepoata lui Gheorghe Șuța. Acesta era un om bogat care a ajutat foarte mult oamenii săraci. A fost ucis în anul 1948 de Securitate. Atunci s-a format grupul de rezistență condus de Toma Arnăuțoiu.

Elisabeta și Gheorghe Rizea au intrat în grupul de rezistență numit „Haiducii Muscelului”. Ei erau niște oameni simpli, de la țară, cu o casă mică, dar frumoasă. Îi ajutau pe partizani cu mâncare și haine.

Stră-stră bunica era o femeie scundă și slabă, dar foarte iute la mers. Ea le povestea părinților mei cum, seara, ieșea din curte, mișcând o șipcă din gard și se ducea la scorbura unui copac anume și lăsa scrisori cu informații importante partizanilor. Din câte am înțeles, „cutia poștală” era foarte departe de casă, dar Elisabeta nu se

temea să meargă noaptea până la ea. Nici măcar nu mergea pe drum, ca să nu fie prinsă de securiști.

De multe ori venea Securitatea la casa lor și umbla peste tot, sperând să găsească indicii unde s-ar ascunde partizanii. Casa avea pe prispă o trapă secretă, unde se ascundea Gheorghe când veneau securiștii. Primul prins de securiști a fost Gheorghe, dar Elisabeta nu s-a oprit din a-i ajuta pe partizani cu ce putea.

Din cauza unui sătean, a fost prinsă și ea. Este trimisă la închisoarea din Pitești și condamnată la 7 ani de închisoare pentru „favorizarea

infractorului". A fost bătută, ținută în lanțuri, tot nu a spus nimic despre partizani.

După șapte ani de bătaie până la sânge, a fost eliberată. Casa ei a fost luată de comuniști și transformată în dispensarul satului Nucșoara. Când i-au dat drumul din închisoare, comuniștii i-au zis să nu îndrăznească să se uite la casa ei. Eliberată fiind, și-a continuat activitatea în grupul de rezistență „Haiducii Muscelului”, ajutându-i pe partizani cu informații, medicamente și hrană.

În scurt timp, este prinsă din nou și condamnată la 25 de ani de muncă silnică. În această închisoare a fost torturată mai rău decât în prima. Securității o întrebau tot timpul unde sunt ascunși partizanii, dar ea nu voia să le spună. Povestea stră-stră bunica că unul dintre milițieni a spus că ar vrea să o împuște pe loc, dar glonțul costă 3 lei și nu dă atâția bani pe ea. A fost ținută cu picioarele în noroi, a fost scalpată, i s-au rupt coastele, dar ea tot nu a zis nimic.

Elisabeta Rizea povestea într-un interviu următoarele: „M-au suit legată pe un scaun, de pe scaun pe masă, de pe masă pe alt scaun. Mi-au zvârlit basmaua din cap. Purtam coadă cu fundă. Mi-au aruncat fota și am rămas în ie. Mi-au legat coada sub cârligu' de lampă. Coadă era groasă. Eram și eu altfel la 38 de ani. Cărnul mi-a tras scaunul. Alălalt mi-a tras și masa. Coadă mi-a rămas în cârlig și eu am căzut la pământ. Așa mi-au smuls păru'. Da' tot nu i-am vândut".

În anul 1964 a fost eliberată prin decret. În continuare a fost supravegheată și interogată de securiști.

Și în ziua de azi este urma unui glonț în tocul ușii de la intrare. Nu am aflat dacă au vrut să o sperie sau să o omoare.

Într-un final, și-a recăpătat casa. Din cauza torturii, au început să o doară foarte rău picioarele.

În anul 2001, Eroina din Nucșoara a fost vizitată de Regele Mihai I. Acesta o cunoștea pe Elisabeta din copilărie. S-au întâlnit prima dată la o șezătoare din sat. Acolo au copt porumb împreună și au spus glume. Regele a hotărât pe loc să-i plătească operațiile ambelor picioare. Regele Mihai și Regina Ana au luat masa în casa Elisabetei.

După Revoluție, s-au scris cărți despre ea și s-a făcut un episod în documentarul „Memorialul durerii”.

A fost vizitată de foarte mulți oameni.

Stră-stră bunica a fost o femeie mică, cu suflet mare. Când a fost întrebată de ce are nevoie, ea a spus că vrea doar să fie asfaltată șoseaua din Nucșoara și schimbate ușile Bisericii. Nu și-a dorit nimic pentru ea, personal.

Gheorghe Rizea a decedat în anul 1998, la vârsta de 98 de ani. Stră-stră bunica a suferit foarte mult când el a plecat în lumea dreptilor.

Elisabeta Rizea a decedat în anul 2003, la vârsta de 91 de ani. Înainte să se stingă, a spus: „Trei zile dacă mai trăiesc, dar vreau să știu că s-a limpezit lumea”.

Stră-stră bunica l-a iubit foarte mult pe tatăl meu și i-a lăsat casa și pământul unde era „cutia poștală” moștenire. Tatăl meu și-a dorit foarte mult să ridice o troiță în cinstea partizanilor, a Elisabetei și a lui Gheorghe Rizea. Anul trecut, în luna octombrie, am reușit să ridicăm troița în curtea casei.

În continuare vin mulți oameni să vadă casa unde a trăit Eroina din Nucșoara. De aceea, noi ne dorim să transformăm casa în muzeu. Îmi place să stau pe prispa casei, să dorm în patul ei. Elisabeta Rizea, supranumită „Viteaza din Nucșoara”, reprezintă simbolul curajului și jertfei în rezistența anti-comunistă.

Autor
**BOGDAN MIHAIL
VÂRVOREANU**
CLASA A IX-A C

Îi plăcea să citească
Despre romane să vorbească,
Lectura îi era foarte dragă
Cu o carte sub nuc îl vedeai o
vară întreagă.

Cam tot timpul era singur
Citea o poveste cu-n vultur.
Visa mereu că poate zbura
Și mulți piloți veterani admira.

Maturitate și copil

Eram copii și ne jucam
Pe acasă rar dădeam
Unii stăteau și desenau,
Alții alergau și țipau.

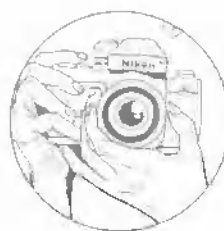
Majoritatea a pus creionul pe hârtie
Plecând de la o idee, au ajuns la o miie,
Fiecare vară a fost un film minunat
Secvențe pe care, cu timpul, le-am uitat.

Eu cel puțin vreau să fiu copil din nou,
A cărei imaginație să stea în vârful unui creion.
Vreau să fiu liber și mult să alerg
De libertate să mă leg, de griji să mă pierd...

Mai mult sau mai puțin, ne-am maturizat
Iar timpul devine mai aglomerat,
Nu știu cum să închei această poezie
Am de gând să dau frâu liber copilului din
mine.

Un soldat și o scrisoare

A trecut ultima zi de război
La brâu purta un pistol și niște foi
Atâta sudoare și atâtea răni,
Mângâiat de trandafiri, spini, petale sau alte
flori
Azi, pentru el, se aprind lumânări.

Autor
IRINA GHEMARU
CLASA A X-A B

ILUSTRATIE: Irina Gheamaru

Halloween

"Nu sunt o persoană ciudată care încearcă să iasă în evidență. Sunt o persoană curajoasă care se zbate să nu fie ca restul."

Presupun că ați auzit de ziua de Halloween cu fata aceea îmbrăcată și machiată în vrăjitoare. Acea fată nu ține cont de spusele celor din jur, este nepăsătoare când vine vorba de prejudecăți și ignoră orice fel de jignire adresată ei. Chiar dacă este criticată de mulți, o parte din noi o admirăm pentru faptul că, indiferent de vampirii energetici care îi dau târcoale, ea continuă să meargă cu fruntea ridicată și pasul apăsător.

Scriu despre ea, deoarece vreau ca voi să ieșiți din această turmă care merge drept înainte și face în permanență același lucru, nedeosebindu-se și să fugiți cu haita de lupi care vă permite să ajungeți pe unde nu v-ați fi gândit vreodată și în care puteți face orice alegeți și vreți.

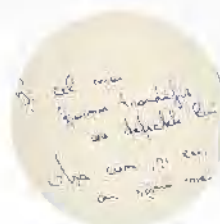
Mai pe scurt, lăsați totul, ignorați lumea și trăiți pentru voi.

Să știți că ea nu a fost așa dintotdeauna. Ea a fost sensibilă, rănită. A fost pusă la pământ și a fost lăsată să se înecă cu propriile lacrimi.

FOTO: Tony Gheorghiu | fotoreporter ZOOM

Dar nu s-a dat bătută! S-a târât până și-a recăpătat din puteri. Acum zâmbetul îi este cea mai folosită armă. Viața te joacă pe degete indiferent de ce fel de persoană ești. De ce să-ți mai bați capul și cu vorbele celor din jur? Aceia care critică sunt mai mici decât tine. Adevărații oameni apreciază. Pentru ceea ce ei nu pot, pentru ceea ce ei nu sunt, pentru ceea ce ei nu au curaj să facă.

Redactor și fotoreporter
TONY GHEORGHIU
CLASA A XI-A C

© 2013 Tony Gwynn's Lounge

O echipă cool!

Vizionând foarte des livestreamurile unui prieten în care se juca acest shooter numit „Counter Strike: Global Offensive” am observat un anumit avatar în chat și m-am gândit să văd ce canal este. Astfel am dat peste In Game Leader-ul echipei cool, și între timp am ajuns să fiu moderator al chat-ului său și ajusesem să avem o relație strânsă. La scurt timp după ce ne-am împrietenit, eXit și echipa sa au participat la un concurs care avea loc pe 26 august. M-am dus și i-am susținut. După prima fază a competiției unde cool câștigase meciurile jucate, băieții aveau pauză și am decis s-o petrecem mergând să mâncăm, iar astfel am încheiat mai bine relația dintre mine și ei.

Știind că lumea aceasta a gaming-ului este prea puțin promovată la noi în țară am decis să fac un pas spre aducerea acestora la „lumină” și am luat hotărârea să vă prezint echipa amicului meu Stoiciu „eXit” Marian.

Echipa cool Gaming are o istorie care datează de peste 10 ani, fiind creată în anul 2005 de către liderul Stoiciu „eXit” Marian. A început ca echipă de counter strike 1.6, dar în timp a continuat să se extindă și în alte jocuri cum ar fi: League of Legends, FIFA, DotA.

In-Game Leader-ul echipei cool a fost de acord să-mi răspundă la câteva întrebări despre el și echipa sa.

ZOOM Magazine: Din câte știm, ai format echipa în 2005. Cum ți-ai ales băieții, după ce criterii?

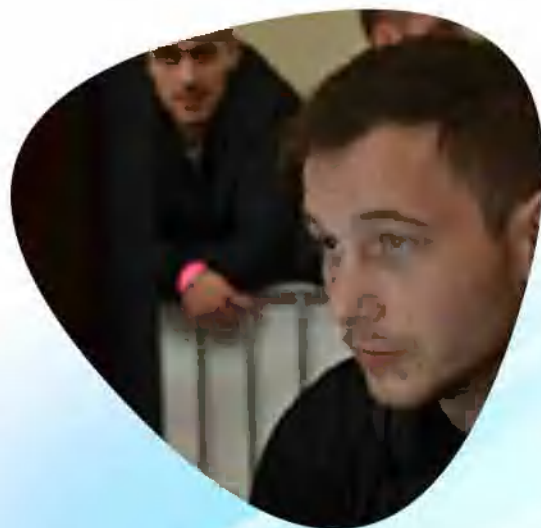
eXit: cool Gaming a fost înființat împreună cu un prieten pe care l-am cunoscut pe un server public, „juventus”. Line-up-ul inițial a fost: eu, juvenus, Camo, robertinho și iepurE. Băieții pe care i-am ales la început au fost dintre prietenii de la bloc.

Ce premii ai câștigat cu echipa? Ați avut deplasări și în alte țări?

Cele mai importante trofee câștigate au fost PGL DreamHack Bucharest 2014 și East European Comic Con Bucharest 2014. Cât despre deplasări, am fost în Anglia la Insomnia59 Birmingham, unde am reușit să câștigăm unul dintre turneele organizate (INTERS).

De unde ai avut inspirația să denumești echipa „cool”?

Sincer ne-am gândit să venim cu un nume interesant, preferabil în engleză

deoarece participăm la multe competiții internaționale.

În ce constă un antrenament?

Un antrenament individual ar trebui să conțină foarte multe meciuri DeathMatch, FacelT și ESEA. Antrenamentele cu echipa sunt mai complexe, încep cu practice-uri pe fiecare hartă în parte (fără adversari), unde se stabilesc pozițiile, smoke-urile, etc. După ce se stabilesc pozițiile și se exersează smoke-urile, urmează meciuri (scrim-uri) versus alte echipe în care se pun în practică lucrurile stabilite. După fiecare meci, se vede ce trebuie corectat și se lucrează mai departe la asta. Dar e o combinație de practice individual și cu echipa. Poți să ai cele mai bune smoke-uri, strategii, dar să te bată o echipă fiindcă are aim mai bun, sau poți să ai cel mai bun aim, dar să nu înțelegi strategiile celeilalte echipe și să pierzi dintr-un motiv tactic...

Aveți un line-up stabil sau vă schimbați când unul dintre voi nu poate veni la LAN-uri?

În mod normal, echipa are un line-up stabil, da. În situația în care cineva nu poate veni la LAN-uri, găsim rezerve strict pentru acel turneu.

Line-up este o listă de jucători care participă la un joc.

Acum să revenim la tine, personal, cum te-ai apucat de counter strike?

Prin 2003/2004, prietenii de la bloc se jucau

Counter Strike 1.6, așa că am încercat și eu și am prins gustul.

Cât timp îți petreci din zi jucând acest joc?

În anii anteriori, petreceam ore bune în CS:GO. În ultima perioadă însă, mai ales când fac stream, mai intru și în alte jocuri cum ar fi League of Legends sau playerunknown's battlegrounds (PUBG).

De unde provine acest nickname „eXit”?

Când m-am apucat de CS 1.6 cu prietenii, 2 dintre ei aveau numele “quit”, respectiv “retry”. Atunci m-am gândit să-mi pun eu numele “eXit”

QUIT, RETRY, EXIT sunt comenzi ale consolei din counter strike.

Ești mai mult un jucător agresiv, care se enervează repede sau un jucător calm ce nu-și exteriorizează frustrările?

Ca și in-game leader, trebuie să fiu calm. Trebuie să mențin calmul celorlalți jucători din echipă.

Care este motto-ul tău?

"Don't STOP when you're tired. STOP when you're DONE."

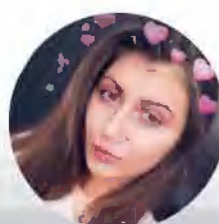

Dar al echipei?

Make Something cool Everyday ! It's not how cool your are, it's how cool you want to be.
Keep calm and stay cool ! cool Gaming is not a team , it's a BIG family! Never give up !
Stop dreaming ... Start playing! Have you started already? Keep it up! Are you getting tired? Don't give up! Did you quit? You can do it again! Great accomplishments do not come with big steps; they come with little steps! Do it and do it again and again!

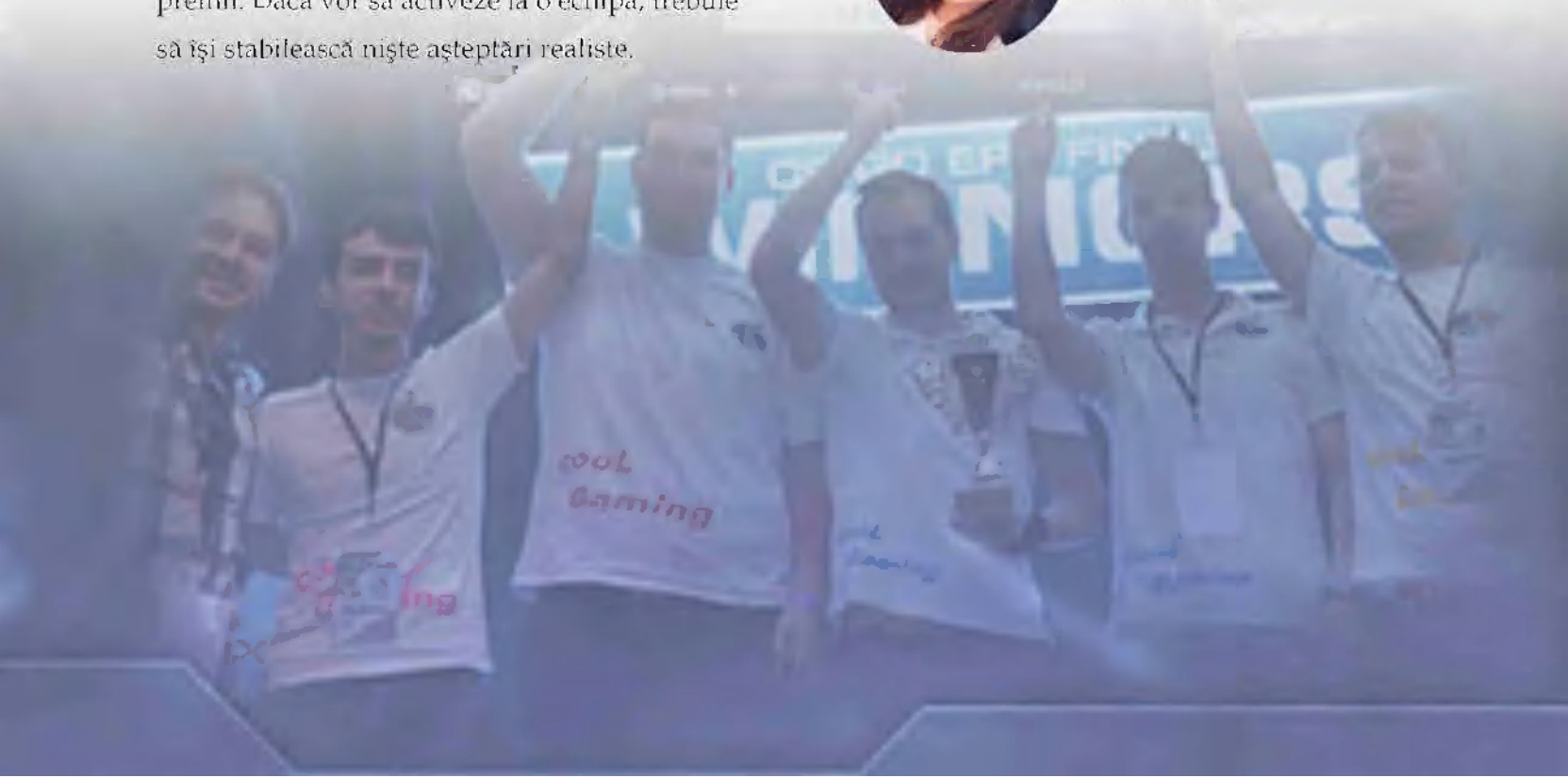
Pentru jucătorii începători care vor să activeze la o echipă, ce sfat le dai?

Depinde la ce nivel vor să evolueze. eSports-ul este într-un stadiu incipient în România. Există foarte puține competiții cu premii relativ mici. Și este o luptă mare pentru acele premii. Dacă vor să activeze la o echipă, trebuie să își stabilească niște așteptări realiste.

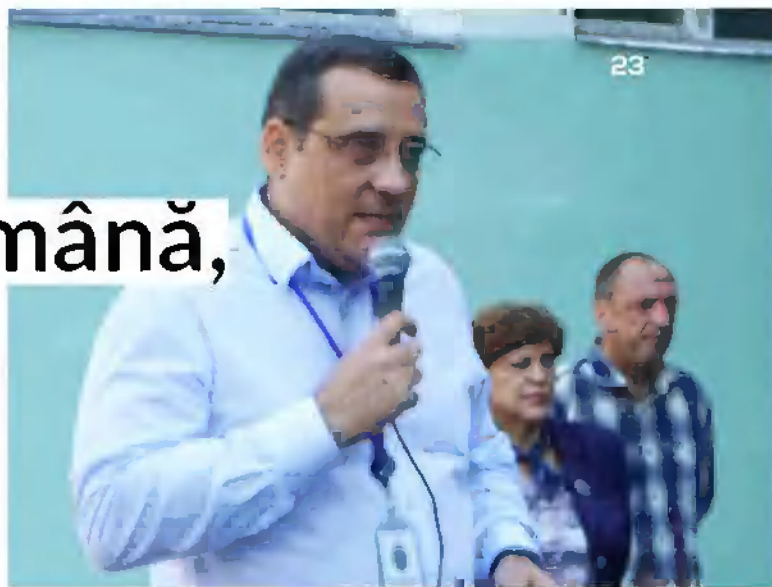
Autor

ALEXANDRA LARISA RIZA
CLASA A X-A B

O strângere de mână, un pas înainte

În cadrul unei activități extrașcolare, l-am invitat în data de 19 octombrie 2017 pe primarul sectorului 6, pe domnul Gabriel Mutu, la o discuție liberă între acesta și toți elevii din Colegiul Tehnic "Petru Maior". Am fost surprinși de atitudinea dezinvoltă a domnului primar, el discutând despre toate problemele care ne înconjoară, atât școlare cât și extrașcolare. Un subiect interesant, ce a fost dezbătut de către ambele părți, elevi și primar, a fost infrastructura spațiilor verzi, amenajarea parcurilor și promovarea timpului liber în aer curat. Elevii au fost interesați de inaugurarea

metroului și fiecare întrebare a primit câte un răspuns promițător. Bineînțeles, a fost și o sesiune amuzantă de replici, unde domnul primar a glumit cu elevii și a reușit să le capteze atenția și interesul.

La sfârșitul întâlnirii am înțeles că opiniile noastre vor fi întotdeauna ascultate, oricând noi avem nevoie și solicităm. Părerile noastre contează, căci un primar nu poate să funcționeze decât pentru și prin oamenii din jur.

Autor
FLORENTIN NEGRU
CLASA A XI - A F
PREȘEDINTELE
CONSILIULUI ELEVILOR

CĂLĂTORIE EMPIRICĂ

În dimineța vieții mele m-am trezit fericit sub salcia propriei existențe. Claritatea luminii soarelui nu mi-a fost mai plăcută ochilor nicidecum, simțeam adierea vântului timid de primăvară cum îmi limpezea inima. M-am ridicat cu ușurință și am făcut primii pași. Înteleaptă alegere. De aici, de sus, orizontul nu s-a prezentat niciodată mai feeric.

Și-am pornit cu pași timizi pe o potecă a vieții, examinând cu o curiozitate absurdă îmbrățișarea în care piersicii falnici strângeau arțarii sufletului meu. Statornice poteci, și parcă umbra mă-ndruma și soarele îmi încălzea în taină pașii. Sublime clipe!... Mii de culori, în zeci de fluturi, cânturi și visări, ambiguu peisajul dar împede și pașnic drumul. Și văd cum crinii pașnici înfloresc, cum mii de găze zboară, chicotesc. Un joc spectaculos plin de nuanțe, sunet și lumină.

Pașii s-au grăbit în timp, și-n lanuri reci de grâu mi-am pierdut un gând absurd: naivitatea. Până și poteca s-a împărțit, observ răscruci și tumult... și dincolo de ele văd plopi și brazi crescând.

S-au rupt potecile cu ușurință, iar eu, fricos dar iscusit, le-adun în pietricele, le car, le plimb, le mut... Și drumul mi-l croiesc, peste și prin izvoare, străbat uimit și poduri, mă las ud de ploi, dar nu acopăr ochii și nu mă mint ca voi. Brazilii îi văd arzând, soarele mișcă-n cer și-un murmur crește molcom, pe mici poteci de lut. Un smochin se leagănă vior sub apăsarea ploii, e-nconjurat de lacuri și plin, la rădăcini, de viermi și de noroi.

Am aflat că smochinele pătează. Și murele la fel. Am degete pictate și sufletul pătat. Un vânt întârziat de vară îmi amăgește existența, mă-ntind pe mici poteci, s-ajung la mere roșii sau struguri incolori. Pașii își recapătă ritmul, dar lumea a pierdut în timp și din lumină și din culori, un rece amorțit, de vremuri tulburi și dureri, acaparează orizontul... poteca se-ngustează, pașii-ncetinesc.

Văd crengi de plopi uscați, petale de zambile, rupte și aruncate în trist și dezolant decor. Văd mii de ochi, cum reci și indiferenți îmi calculează pașii, sunt bufnițe pe drum... Iar soarele se pierde ușor în fața mea, se clatină și pică în gesturi patetice, ultimul strop de culoare ce se pierde-n abis e un roșu trist și sumbru pierdut ca într-un vis.

Un singur lucru a continuat să existe pe tot parcursul călătoriei mele: sentimentul singurătății.

Îmbrățișat de el, îngenunchez în fața unui mestecăn bătrân și îmi aștept a doua șansă: renașterea; pentru că acum am înțeles...

În decor, întunericul îmbrățișează liniștea, pomii se topesc, iar timpul meu se scurge pe ceea ce a rămas din poteca experienței mele.

Autor
ADRIAN CONSTANTIN
CLASA A XII-A B

Nota redacției: Eseul a obținut premiul al III-lea la Simpozionul municipal de comunicări și referate ale elevilor Fete ale alterității, ediția a II-a.

Moda și vremurile

A fi la modă... în zilele noastre reprezintă atât rezultatul capitalismului excesiv, cât și dorința de integrare și apartenență sau un mijloc de exprimare artistică. Moda poate să difere în funcție de cultura, mentalitatea, dezvoltarea sau gusturile unei populații.

În primul rând, la bază, moda reprezintă dorința individului de a se integra în societate sau într-un colectiv. Acesta adoptă, de cele mai multe ori inconștient, caracteristici ale persoanelor din jur. De asemenea, aceste caracteristici pot fi preluate greșit, individul în cauză devenind o victimă a penibilului. De exemplu, protagonista operei *Chirița în provincie* de Vasile Alecsandri, care, încercând să imite stilul occidental, se face de răs și persistă în penibil.

În al doilea rând, moda, precum și schimbarea de haine, aparatură electrică sau activități de petrecere a timpului liber la un interval scurt de timp sunt consecințe ale societății de consum, implicit și ale dorinței marilor companii de a-și mări profitul. Oamenii sunt manipulați de mijloace cum ar fi cele media și urmează moda fie că vor sau nu.

Cu toate acestea, moda nu se manifestă doar fizic, ci și psihic. Astfel, oamenii își schimbă și mentalitatea odată cu trecerea timpului, apărând ideologii, curente și idei noi. Un exemplu bun îl găsim în literatură. Dacă în secolele trecute se impunea realismul și romanele ce reflectau realitatea vremii, în ultimii ani genurile SF și fantasy se bucură de mai mult succes decât realismul.

FOTO: Echipa de producție a unui film vechi

FOTO: Scenă din filmul "Inception"

Alt lucru care stă la baza modei este imitația, dar nu cazul de apartenență de mai sus. Cum în ziua de azi religia este un lucru depășit, omul caută altceva să idolatrizeze. Cel mai la îndemână sunt vedetele, persoane ce se bucură de foarte multă popularitate și influență în rândul opiniei publice. Așadar, oamenii, în special tinerii, imită atât stilul vestimentar al vedetelor, cât și imaginea acestora.

FOTO: Gourdon, Franța

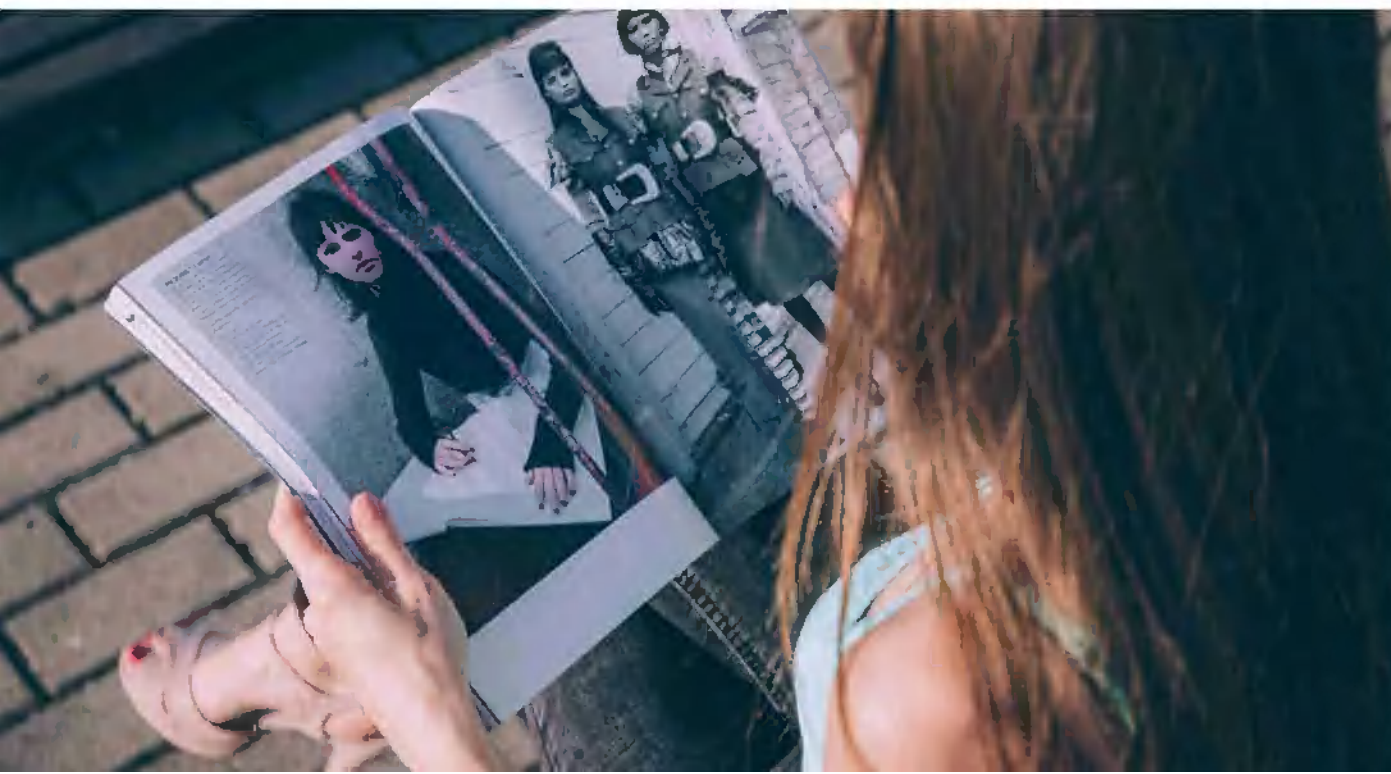
FOTO: Kuala Lumpur, Malaezia

Pe de altă parte, moda este și un mijloc de exprimare artistică. Aceasta este o artă produsă pe materiale textile. Moda vestimentară se împarte în două categorii: haute couture și pret a porter. Prima categorie reprezintă arta, fără reguli, nefiind creată pentru uz normal. De exemplu, buchetul de flori uman creat de Jeremy Scott pentru Moschino cu ocazia colecției de Primăvară 2018. Pret a porter este la polul opus, aceasta reprezentând creații vestimentare ce nu au un scop direct artistic, ci sunt făcute pentru utilizarea zilnică. Cu toate acestea, pret a porter este inspirat după haute couture, fiind o variantă normalizată a artei fără limită.

În concluzie, deși moda este populară în general pentru industria de haine, aceasta se manifestă pe mai multe planuri, dar ceea ce contează este felul cum ea este interiorizată, asumată... și purtată.

Autor
CATRINA IONESCU
CLASA A XI-A B

Balul Bobocilor 2017 - experiențe

Balul Bobocilor, ce frumos sună, nu? Tot liceul dă o petrecere de bun venit pentru o nouă promoție.

Încă din primele zile ale liceului auzeam cum se vorbea despre acest bal, se spunea că o să fie cel mai frumos din toți anii, că o să avem artiști pe scenă și, cel mai important, concurenții de la Miss&Mister vor avea probe și momente inedite.

Îmi suna foarte bine tot ce auzeam, voiam să văd cum se organizează evenimentul acesta despre care toată lumea vorbea, dar nu aveam curaj să particip, mă tot feream de cei care veneau să ne înscrie.

Dar într-o zi, dintr-o pură coincidență, m-am întâlnit pe scări cu Timotei, prezentatorul balului, care m-a întrebat direct dacă particip și eu la Miss, iar eu i-am răspuns că nu, și că nici nu prea-mi doresc. Însă răspunsul primit a fost: „Ba da, vrei, acum ești înscrisă, ne vedem la preselecții.” Apoi a plecat.

Nu știam ce să fac, mă gândeam să nu mă prezint la preselecții, dar am zis că nu am nimic de pierdut dacă încerc.

Am fost la preselecții unde trebuia să prezentăm un moment artistic; a fost foarte amuzant. La sfârșit au fost strigați cei selectați pentru participare și am fost surprinsă să aud că sunt una dintre ei.

Așa a început totul pentru mine, mergeam în fiecare luni și miercuri la repetiții unde eram învățați să defilăm, să pozăm, să ne facem momentele care constau în dans și imitarea unei piese pe care ți-o puteai alege singur. A fost o experiență minunată, deoarece așa mi-am făcut

foarte mulți prieteni, pe care îi am și acum. Am ajuns destul de cunoscută în liceu într-un timp foarte scurt pentru simplul fapt că toată lumea venea să-i cunoască pe concurenții balului. Lunile au trecut iar balul se apropia cu pași repezi. Ajunsesem la ultimele repetiții ce se țineau în Princess, clubul în care avea loc balul. Toți aveam foarte mari emoții, ne doream să iasă totul perfect.

Ne pregătisem ținutele, pentru proba casual, cea elegantă și pentru momentul individual. Trebuia doar să vină balul!!!

6 noiembrie 2017, sosise ziua balului!!! M-am trezit de dimineață ca să merg să-mi aranjez părul și să mă machiez. Am ajuns devreme la club, unde erau și ceilalți prieteni de-ai mei, participanți și ei. Am intrat în club și am început repetiția finală. După ce am terminat de repetat, au început să vină spectatorii, care erau elevi din liceul nostru și nu numai, profesori, juriul și câțiva părinți.

Începuse, Balul nostru chiar începuse. Nu pot descrie emoțiile ce ne copleșiseră pe toți în acele momente.

Cu nerăbdare, după ce am fost prezentați de către Timotei și Maya, am ieșit împreună cu partenerul pe scenă să defilăm. Când am văzut mulțimea, tot ce am putut face a fost să dau tot ce aveam mai bun și să aplic tot ce învățasem în cele trei luni de repetiții.

Cu toții ne simțeam ca niște vedete defilând pe acea scenă, primind aplauze după fiecare gest. Auzeam susținătorii strigându-ne numele. Nu mai spun de clipa în care am rămas singuri pe scenă pentru a ne face momentul individual.

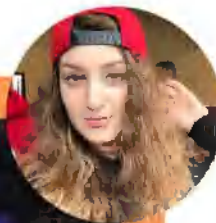

Știi vorba aceea: „Tot ce e frumos, repede trece”? Ei bine, așa a trecut și balul nostru. Venise momentul să aflăm câștigătorii.

A fost primul an în care Miss&Mister au fost o pereche, Denisa Nica și Răzvan Coman. Apoi au venit Miss&Mister popularitate, adică eu, Ana Cristea și Remus Iacome. Locul 2 Miss&Mister au fost Andreea Verișan și Răzvan Zamfira iar locul 3, Alexandra Anei și Mario Rusu.

În final, pentru mine toți am fost câștigători, deoarece ne-am făcut amintiri de neuitat, prieteni pe viață și am câpătat experiență.

Mai știți când am zis că am ajuns concurentă dintr-o simplă coincidență? A fost cea mai frumoasă coincidență din viața mea pe care aș repeta-o la nesfârșit, făcând totul la fel.

Autor
ANA MARIA CRISTEA
CLASA A IX-A D

Curiozități din lumea toată

...Ești curios?

Suntem oameni și suntem de o curiozitate de nestăpânit! Trist este că știm atât de puține despre lumea fascinantă în care trăim! Suntem înconjurați de mistere și purtăm în adâncul nostru mistere. În încercarea de a elucida câteva dintre ele, iată curiozități din lumea toată.

Ceea ce urmează să vă spun o să fie greu de crezut! O să pornesc de la premisa că știm cu toții cum arată planeta Saturn... Dă, aceea imensă, a doua ca mărime după Jupiter, cu sistemul spectaculos de inele...

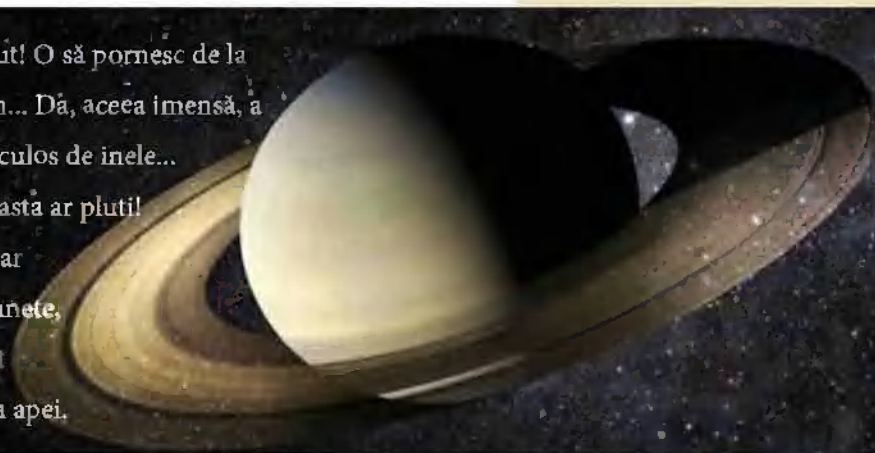
Ei bine, dacă am pune planeta Saturn în apă, aceasta ar pluti!

Știu că sună incredibil, dar există o explicație chiar

logică: Saturn este cea mai puțin densă dintre planete,

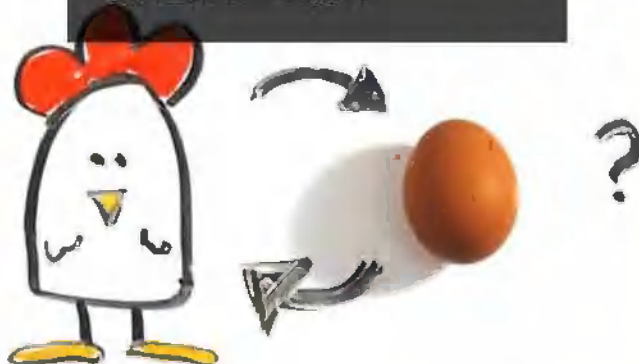
fiind clasificată drept un gigant gazos, astfel încât

greutatea sa specifică este mai scăzută decât cea a apei.

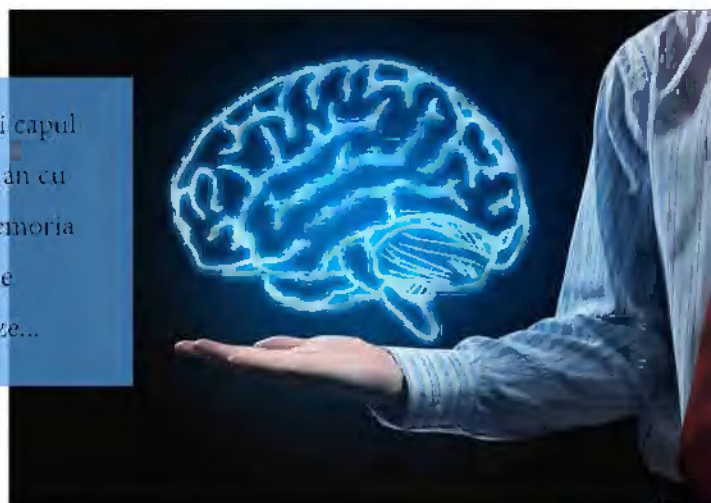

Deși cu toții am auzit de Adolf Hitler din pricina atrocităților asupra omenirii de care acesta se face responsabil, ceea ce puțină lume știe este că mama lui, când a aflat că este gravidă, a vrut să facă avort, însă doctorul a reușit să o convingă să renunțe la idee. Ironic, nu? Culmea ironiei este că în urma unui eșec suferit de Partidul Nazist, Hitler, complet dezamăgit, intenționează să se sinucidă, însă și acesta este convins până la urmă să nu o facă.

Schimbând registrul, haideți să ne gândim puțin la copilarie, la gândurile și curiozitățile noastre de atunci. Cred că cea mai mare curiozitate a copiilor și, până la urmă s-a dovedit a fi a omenirii la un moment dat, a fost întrebarea cine a fost primul: oul sau găina? Au fost aduse teorii peste teorii, discuții interminabile în contradictoriu, însă nimeni n-a deslușit dilema. Biblia deține răspunsul! Potrivit Genezei 1:20-22, găina a apărut înaintea oului! Poftim, mister rezolvat!

Dragi profesori, vă mulțumim că vă străduiți și vă străduiți, vă bateți capul de dimineața până seara, 5 zile din șapte, în fiecare lună și în fiecare an cu noi, în speranța că tot ce ne-ați predat o să rămână fixat adânc în memoria noastră... Totuși, trebuie să vă spun ceva ce este posibil să vă cam taie aripile: omul uită aproximativ 80% din tot ce a învățat într-o zi! Scuze...

Știu că este foarte, foarte tentant să joci la loto. Miza este mare, efortul 0... Sună perfect! Însă, dacă vă bate gândul să jucați la loto neapărat, trebuie să știți că aveți șanse mult mai mari să muriți în drum spre loterie decât să câștigați premiul cel mare. Au!

Ne revedem în numărul următor cu alte...
necunoscute... Până atunci vă doresc...
să fiți curioși.

Redactor șef
ELENA-IOSEFINA DOBRE
CLASA A XI-A B

Los Angeles! Plaja, magazinele, luxul promis...
Îl știm cu toții, Los Angeles este tărâmul viselor din California, însă știți numele adevărat al orașului? Vă spun eu, dar să nu vă pierdeți pe drum: El Pueblo de Nuestra Senora la Reina de los Angeles de Porciuncula!

Pe cât de mare este China, pe atât de multe curiozități are! Contrar opiniei populare de-a lungul lumii, americanii nu sunt cei mai mari consumatori de fast-food, ci chinezii! Știu că noi îl vedem mai micuți, mai slăbuți în general, însă se spune că sunt înrăiți ai mâncărurilor nesănătoase. De altfel, se pare că tot ei mai fură un record al americanilor: China are mai mulți vorbitori de limba engleză decât SUA!

Echipa de

REDACTIE

Coordonator Editor

prof. Alexandra Pârâucică

Editori

prof. Lavinia Anza

prof. Alina Ardeleanu

prof. Adriana Maier

Redactor șef

Elena-Iosefina Dobre, clasa a XI-a B

Colaborator Designer

Dia Pârâucică

Redactori / Fotoreporteri

Catrina Ionescu, clasa a XI-a B

Ioana Mateescu, clasa a X-a B

Bogdan Mihail Vârvoreanu, clasa a IX-a C

Ana Maria Cristea, clasa a IX-a D

Irina Ghemaru, clasa a X-a B

Alexandra Larisa Riza, clasa a X-a B

**Redactor șef adjunct
și fotoreporter**

Tony Gheorghiu, clasa a XI-a C

Contact

E-mail

redactiarevistei@gmail.com

Colegiul Tehnic "Petru Maior"

Bulevardul Timișoara, Nr. 6, Sector 6, București

Tel./Fax 021 318 32 50

București, 2018

Copyright © 2018 ZOOM Magazine

Toate articolele publicate sunt materiale originale, în proprietatea ZOOM Magazine, cu drepturi depline de copyright. Reproducerea oricărui material scris sau ilustrativ din această publicație sunt permise doar cu acordul scris al editorului coordonator.

Ce este Zoom Magazine? Zoom Magazine nu este o simplă revistă, este un complex de oameni și idei.

Este încununarea gândurilor, mesajelor și sentimentelor pe care vrem să le împărtășim cu ceilalți și desigur, rodul muncii noastre. Ne propunem să avem o singură modalitate de comunicare: arta.

Vrem să transpunem arta - de a scrie, de a desena, de a compune etc. Pe scurt, arta fericirii.

Asta este Zoom Magazine: fericire!

ISSN 2601 - 5986

ISSN Online 2601 - 5994

ISSN-L 2601 - 5986

Z O O M
Magazine